

Із 100 досліджених нами гельмінтокопроовоскопічно проб аскарисами було уражено 44 голови, тобто екстенсивність інвазії (ЕІ) склала 44,0 % при інтенсивності інвазії (ІІ) 22,8 екземплярів яєць.

Максимально були уражені свині аскарисами віком 2–4 місяці. Інтенсивність аскарозої інвазії коливалася у групах від 14,8 до 30,8 екз. яєць.

Результати гельмінтокопроовоскопічних досліджень свиней після дегельмінтизації свідчать про те, що промектин 1 % забезпечив 100 %-ний лікувальний ефект свиней від аскарозої інвазії, який не виявили у дослідних тварин другої групи, оскільки екстенсивність після застосування бровальзену становила 42,0 % при інтенсивності 26,3 %.

Промектин 1 % виявився високоефективним антигельмінтиком за аскарозої інвазії (ЕЕ = 100 %, ІЕ = 100 %).

УДК 619:616.993.192.66:636.7

ПОЛЩУК Л.І., студентка 5 курсу

Науковий керівник – **СОЛОВЙОВА Л.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЕПІЗООТИЧНА СИТУАЦІЯ ЩОДО ПАРАЗИТОЗІВ СОБАК (ЗА ДАНИМИ ТЕПЛИЦЬКОЇ РАЙДЕРЖЛІКАРНІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ)

З інвазійних хвороб собак на території України найчастіше реєструють протозоози, гельмінтози та нашкодні захворювання. Поширенню інвазії сприяє збільшення чисельності м'ясоїдних тварин у містах, безконтрольні перевезення собак в різні регіони світу, неправильна годівля та утримання тварин, несвоєчасна діагностика та лікування.

Цілий ряд важливих питань з цієї проблеми вимагають поглибленого вивчення. Це стосується сприйнятливості собак до збудників інвазійних захворювань у залежності від віку, статі і породи, територіальних меж епізootичного процесу, сезонності, механізму передачі інвазії.

Матеріалом для досліджень були 404 собаки, уражені збудниками паразитарних захворювань, які поступали на амбулаторний прийом у Теплицьку райдержлікарню.

Методи досліджень: епізootологічний (питома вага окремих паразитозів у загальній заразній патології собак, механізми передачі збудників паразитозів).

За даними «Журналу реєстрації хворих тварин» серед паразитарних захворювань собак за останні 2 роки у Теплицькій районній державній лікарні ветеринарної медицини Вінницької області найчастіше реєстрували зудневу коросту (125 тварин), гельмінтози (106 тварин) та бабезіоз (81 тварина). У меншій мірі спостерігали демодекоз (43 собаки), отодектоз (32 тварини) та еймеріоз (17 тварин). Проведеними дослідженнями встановлено, що у смт Теплик реєстрували шість заразних патологій тварин. Найбільшу питому вагу (31,0 %) складав

саркоптоз, 26,2 % – гельмінтозні захворювання, 20,0 % – бабезіоз. Питома вага демодекозу становила 10,6 %, отодектоз складав 8,0 % і 4,2 % – еймеріоз. Серед гельмінтозних захворювань у собак (106 тварин) найчастіше реєстрували дипілідіоз (36,8 %), токсокароз (46,2 %) та трихуроз (17,0 %) від їх загальної кількості.

Питома вага саркоптозу собак у загальній захворюваності на акарози в смт Теплик складала 62,5 %, демодекозу – 21,5 %, отодектозу – 16 %.

У собак, хворих на акарози, реєструвалося 2 піки захворюваності: перший – в березні-квітні; другий – в жовтні-листопаді.

Проведеними дослідженнями на основі анамнезу нами встановлено, що в передачі збудників інвазійних захворювань собак від джерела інвазії до сприйнятливої тварини головну роль відіграє контактний механізм та спільні умови утримання при недотриманні умов ветеринарно-санітарного стану собак.

УДК 619:619.995.428:636.7/8

ТАРАСЕНКО Г.М., магістрантка

Науковий керівник – **АВРАМЕНКО Н.В.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ВИКОРИСТАННЯ ОРІДЕРМІЛУ ЗА ОТОДЕКТОЗУ М'ЯСОЇДНИХ

Отодектоз, як паразитарне захворювання м'ясоїдних, потребує значної уваги лікарів ветеринарної медицини. Збудником є кліщ отодекс, який паразитує на внутрішній поверхні вушної раковини. У хворих тварин частіше відмічають клінічні ознаки отиту, а за мікроскопії кірочок із зовнішнього слухового проходу виявляють кліщів. Проте можливий і безсимптомний перебіг хвороби. Крім того, недостатня ефективність терапевтичної допомоги також зумовлює розвиток значних патологічних змін. Тому, розробка ефективних методів лікування з використанням засобів патогенетичної терапії, зокрема амітразину, є актуальною.

Метою нашої роботи було вивчення терапевтичної ефективності комплексного акарицидного препарату – орідермілу за отодектозу котів.

Дослідження проводилися в умовах ветеринарної клініки при Київській міській лікарні ветеринарної медицини. Хворих тварин із вираженими клінічними ознаками отодектозу довільно поділили на дві групи по 5 голів у кожній. Для лікування котів першої групи використовували акарицидний препарат – амітразин згідно інструкції, другої групи – орідерміл, Спостереження за тваринами вели упродовж 14 діб.

Внаслідок проведених досліджень було встановлено, що амітразин виявляє достатню акарицидну дію, оскільки при лабораторному дослідженні кірочок зовнішнього слухового проходу кліщів не виявляли. Однак, у 3-х тварин першої групи протягом спостереження не зменшувався свербіж, розчоси та подряпини за вухами, тоді як у тварин другої групи ці симптоми зникали і в подальшому не відмічалися протягом спостереження.